

Fond za humanitarno pravo

Sandžački odbor za zaštitu
ljudskih prava i sloboda

HlIndexOut: 133 – F133101
Beograd, 19.02.2018.

25 godina od zločina u Kukurovićima

Žrtve kažnjene zbog nevoljnosti države da procesuira odgovorne za zločin

Dana 18. februara 2018. godine navršava se 25 godina od napada Vojske Jugoslavije (VJ) na sandžačko selo Kukurovići. U tom napadu gotovo celo selo je razrušeno, a troje meštana bošnjačke nacionalnosti je ubijeno. Fond za humanitarno pravo (FHP) i Sandžački odbor za zaštitu ljudskih prava i sloboda (Sandžački odbor) podsećaju da ni posle 25 godina za ovaj zločin nad civilima, građanima Srbije, niko nije odgovarao, a država Srbija žrtvama nije pružila odgovarajuće priznanje i obeštećenje.

Selo Kukurovići nalazi se na teritoriji Srbije u opštini Priboj, uz samu tromeđu Srbije, Bosne i Hercegovine (BiH) i Crne Gore, a do početka 1993. godine bilo je u potpunosti naseljeno bošnjačkim stanovništvom. Iako se u datom periodu vodio oružani sukob na teritoriji BiH, na području oko Kukurovića nije bilo ratnih dejstava, niti su se u selu nalazile bilo kakve oružane formacije. Ipak, krajem 1992. godine položaje na uzvišenjima oko sela zauzeli su pripadnici Užičkog korpusa VJ. Usledile su kontinuirane pretnje i maltretiranje, usmereni prema nesrpskim stanovnicima sela, što je mnoge nateralo da napuste svoje kuće. Progon stanovništva kulminirao je 18. februara, kada je izveden minobacački i pešadijski napad na selo. Kuće su zapaljene i razrušene, a u napadu je ubijeno troje ljudi: Fatima Sarač, Uzeir Bulutović i Mušan Husović.

Mada je izjava svedoka jasno da osim pripadnika VJ nije bilo drugih oružanih grupa koje bi bile u stanju izvršiti ovaj zločin, ni posle dve i po decenije od događaja nije identifikovan nijedan osumnjičeni, a 12 godina od podnošenja krivične prijave FHP-a predmet se [još uvek nalazi u fazi istrage](#).

S druge strane, ni parnični postupci koje je FHP pokrenuo – kako u ime najbližih srodnika ubijenih Kukurovičana, tako i u ime meštana kojima su uništene kuće – nisu doveli do isplate naknade štete, jer je sud odbio sve tužbene zahteve kao zastarele. Naime, iako se radi o krivičnom delu ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, čije gonjenje nikad ne zastareva, pa po samom zakonu ne zastareva ni potraživanje naknade štete, sud je ipak primenio opšte rokove za zastaru potraživanja (tri, odnosno pet godina). Obrazloženjem da država može odgovarati za naknadu štete samo ako je izvršilac krivičnog dela pravноснаžno osuđen, sud je paradoksalno konstatovao da nema prepreke krivičnom gonjenju. Na ovaj način žrtve su kažnjene zbog nevoljnosti države da procesuira i osudi odgovorne za ovaj zločin, a neuspešna borba za pravdu koja traje četvrt veka dovela je do toga da su mnoge od žrtava već preminule, bez ostvarenja satisfakcije za pretrpljenu štetu.

FHP i Sandžački odbor naglašavaju da iskreni put ka postizanju pravednog društva u Srbiji i jednakosti za sve njene građane, bez obzira na naciju i veru, vodi kroz odlučno rešavanje nasleđa zločina iz 1990-ih godina koji su izvršeni uz podršku države. FHP i Sandžački odbor stoga pozivaju politički vrh u Srbiji da promeni politiku negiranja, a nadležne organe da okončaju istragu ovog i drugih zločina nad Bošnjacima, kao i da donesu odgovarajuća zakonska rešenja i pruže adekvatne reparacije za žrtve tih zločina.